

Szombaton és vasárnap elkészönt végzett diákjaitól a szegedi egyetem

Háromezer új diplomás

Diplomaátadási nagyüzem volt a hét végén Szegeden. Szombaton és vasárnap a Belvárosi moziban, a színházban és az Ifjúsági Házban mintegy háromezer végzett diák vette át diplomáját.

– Már nem lesznek vizsgaidőszakok, csak vizsgák. Hiszen mindennap újra és újra kell vizsgázni – jelentette ki *Berta Árpád*, a Szegedi Tudományegyetem bölcsészkarjának a hétvégi diplomaosztó ünnepségén. A szegedi egyetem négy karán, a természettudományi, a jogi, a bölcsész és a tanárképző karon valamivel több mint háromezer végzős diák vette át a diplomáját „amellyel a való életben kell helytállni”.

A köszöntő beszédek után taps és ujjongás kíséretében vették át a végzettségüket igazoló dokumentumot a diákok, amiért nyolc vagy tíz féléven át tanulnak.

A Szegedi Nemzeti Színház, a Széchenyi tér, a Tisza-part megtelt fényképezkedő egyetemistákkal, izgatott apukák terelték lányukat, fiukat a virágágyások széléhez, hogy kellőképp dokumentálva legyen e nap. Züm-

A Belvárosi moziban a tanárképzősök vették át diplomájukat.

Fotó: Miskolczy Róbert

mögtek az automata gépek, super 8-as videokazetták teltek meg mosolygó arcokkal és rosszkor a képbe lépő hátakkal. Virágcsokrok törtek össze, ünneplő

gúnyák lettek koszosak egy-egy rossz mozdulat miatt, de ezen az ünnepi hétvégén minden megboszítható volt.

A többség nyaralni megy, de

szép számmal vannak, akiknek már tegnap véget is ért a nyári szünet, már a diploma átvétele előtt elhelyezkedtek.

GARAI SZAKÁCS LÁSZLÓ

Látványos felújítások a szegedi Szeko Ipari Parkban

Elsőként a Szilánk költözik

A Szilánk Rt. július 1-jétől már a Szeko Ipari Parkban fogadja nagykereskedő partnereit. A lakossági ügyfélszolgálat költözik át utoljára az új telephelyre, előreláthatóan szeptemberben.

Lassacsckán benépesül a Szeko Ipari Park, a volt konzervgyári 17 hektárnyi terület. A leglátványosabb építkezések a Pulz és a Vásárhelyi Pál utca oldalán zajlanak, bontanak és építenek, tetőt, nyílászárókat, burkolatokat cserélnek. A 2002 végén a Szeko 2001 Rt.-t, vele együtt a terület 62 százalékát, s az ipari park címet is megvásárló, ezt egy idei februári szerződéssel szentesítő Szilánk Rt. felügyeli az érintett részekben a munkákat, oly módon, mint egy társasházban: a közös ügyekben egyeztet, s akárcsak a lakóépületekben, időről időre „lakógyűléseket” hív össze. Egy hasonló egyeztetésre éppen e hét csütörtökén került sor. A 17 hektár fennmaradó közel 6 hektárnyi részét további négy tulajdonos vásárolta meg.

A Szeko Ipari Park területére öt tulajdonos

cég költözik az elkövetkező fél év során – mondta el lapunknak *Sipos Aurél* marketing és kommunikációs vezetője: a Főnix, az IM-SZE, a Sever és Tsa, a Bír és Antal Kft., valamint maga a Szilánk. *Botka László* szegedi polgármester e tervek alapján jelentette be az év elején, hogy 400 új munkahely létesül majd e költözéseknek köszönhetően. Ennek kapcsán még ma is számháború folyik, egyelőre az biztos: a Szilánk a tervekben – a korábbi 200-ról 350 főre növeli létszámát – 45 dolgozót már „teljesített” a bővítési lehetőségeknek köszönhetően.

A Szilánk Rt. a teljes termelését és kereskedelmét az ipari parkba költözteti, ezzel megszűnnek régi problémái: a több, kisebb raktárból, üzemből, a Teréz és a Cserzy Mihály utcából egy helyre, egymáshoz közelre telepíthetik a teljes üvegipari profilt. Július 1-jétől már az ipari parkban folyik majd a táblaüveg nagykereskedeleme, a partnerek kiszolgálása. Az üzemnyi méretű gépsorok áttelepítése nem kis munka, ezzel az egész nyár eltelik majd. Az irodák és a lakossági ügyfél-

szolgálat (ez utóbbi költözik legutoljára) a Pulz utcai villamosmegállónál kapnak majd helyet, így a szegediek az eddigieknél sokkal könnyebben találhatják meg a céget. A Szilánk legnagyobb gondja azt volt – tette hozzá *Sipos Aurél* –, hogy régi helyén „beszorult”, a lakóövezet az ipari terület határáig kitolódott, s ez az együttélés cégnek, az ott lakóknak egyaránt kellemetlenségeket okozott.

Nemcsak az üvegipari óriás építkezik, a többi négy tulajdonos is. Érdeklődésünket a költözés várható időpontjával, s a tervezett létszám bővítéssel kapcsolatban azonban elhárították. Az olasz tulajdonosi körrel rendelkező IM-SZE Kft. jogi képviselője, *Schiavoné Nacsá Rita* annyit árult el, az építési engedélyt már megkapták, ám még nem kezdheték el, mivel különböző pályázataik eredményét várják. A céget kifejezetten szegedi műanyagipari tevékenységre alapították, termelni akkor kezd, ha elkészül az üzem. A hasonló tulajdonosi körű makói Italo-Trade Kft. tevékenységét az új tervek nem befolyásolják.

FEKETE KLÁRA

Régiségkiállítás és vásár volt Szegeden

Ódon kincsek kalapács alatt

Az elmúlt pénteken nyitott és tegnap estig tartott Szegeden az első régiségkiállítás és vásár. Az eseménynek az Alsóvárosi Kultúrház adott otthont, érdeklődőben az ingyenes értékbécsleéseken, sem a vasárnap délutáni, rendhagyó aukción nem volt hiány.

A hét végén mives bútorok, szőnyegek, szobrok, festmények, ezüsttárgyak, porcelánok és az antik enteriőr egyéb bájos apróságai loptak békébéli idillt az Alsóvárosi Kultúrház nagytermébe. Szegeden ritkán nyílik alkalom arra, hogy belekóstoljunk az efféle kiállításokba, holott néhány korábbi privát kezdeményezés bebizonyította, volna igény az aukciókra.

Eleink épségben maradt kincseihez az elmúlt hét végén is más-más módon viszonyultunk: akadt, akit a gyűjtőszennvedély, vagy a kereskedés motívált, szép számmal jöttek akik „csak úgy, szerelemből” vásárolgatnak régi tárgyakat, s persze akadt, akit gyermekkori emlékei terelgettek a régiségek felé. Mint azt az idős hölgyet, aki

Értékes régi bútorok és festmények.

Fotó: Karnok Csaba

Károly vezette. Az aukciós árak ezúttal nem pusztán felfelé, hanem esetenként lefelé is mozdulhattak, a szervezők e rendhagyó módszert kedveslínálónak szánták. A szemlére tett kincsek között számos helyi anyag kapott helyet, az egyszerű paprikásdoboztól a komoly értéket képviselő dél-alföldi művészek festményeiig és más lokálpatrióta relikviáig. A vászonra vitt

remekek közül kiemelkedett báró Mednyánszky László férfiportréja, 585 ezer forintos kikiáltási árával, míg a porcelánok kategóriájában két nagy értékű, hibátlan tétel csillogott: egy XIX. századi osztrák porcelán fajansz, plasztikus figurákkal gazdagon díszített fedeles urnaváza 285 ezer forintos kikiáltási áron, s egy ugyancsak hibátlan és hiánytalan Viktória-mintás Herendi étkészlet 520 ezer forintos induló áron.

A valódi műkincsek birtoklásának luxusát ugyan kevesen engedhetik meg maguknak – mondta *Oláh János*, az aukció szervezője – ám egy-egy apróbb műtárgy is komoly értéket képvisel azok számára, akik veszik patinás holmik üzenetét: prima formában is át lehet élni egy-két röpké századot, s átmenteni valami értékeset a múltból. A szervezők decemberben ismét antik hangulatot varázsolnak majd a Tisza-parti városba, ugyanis amennyiben értékes anyag gyűlik össze, annak újabb aukció során keresnek új gazdát.

O. K. K.

Kamatok, álmok

KOVÁCS ANDRÁS

Holnaptól már nem hirdethetnek az ingatlanszövetkezetek, el-
tűnnek a magas, 20-23 százalékos hozamot ígérő, színes tagto-
borzó felhívások. Ezeket az éves kamatokat ugyanis a szövetke-
zeteken kívül semmi és senki nem garantálja, miközben a bank-
ban, illetve brókercegnél befektetőket egy bizonyos összegig védi
a betétbiztosítási, illetve befektető-védelmi alap.

Gyakran előfordult, hogy két hirdetést látott egymás mellett az olvasó, az egyikben jól csengő nevű bank kínált öt-hat százalékos éves kamatot a lakossági betét után – a közelmúlt kamatbolondulását követően az ajánlat valamivel emelkedett –, miközben mellette egy frissen alakult, bejegyzés alatt álló „szövetkezetes-
ke” 23 százalékos éves hozamot kínált. És a törvény olyan volt, hogy ezt a szövetkezetet nem ellenőrizhette a nagyhatalmú Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete, pedig ezt félik a bankok, biztosítók, brókercégek egyaránt. Csak a húsz százalék feletti kamatot kínáló szövetkezetek nem félték, mi több, felkészült jogászai illetékesség hiányában ki is tessékelték irodáikból a túlbuzgó ellenőröket.

Az igazsághoz tartozik, hogy az ingatlanbefektetési szövetkezetek úgy indultak, hogy valóban építkeztek, s akadt közöttük olyan, amelyik több éves múltra visszatekintően produkált betéti kamattal jóval magasabb hozamot befektetőinek. És azt időről-időre ki is fizette. De ezek a fokozódó kamatversenyben sem mentek 12-15 százalékos hozamigéret fölé – velük a jövőben is találkozunk –, miközben az újak mindjárt 20-23 százalékról indultak.

Olyan is akadt a frissen alakultak között, amely még csupán fél telekkel rendelkezett a budai hegyekben, ez azonban nem akadályozta meg abban, hogy a szomszéd telket is felhasználja ahhoz a gyönyörű látványtervhez, amely luxusszálló képében csábította a befektetőt. Színes rajz volt, építési engedély, telek még nem, s aki mostanában látogatja meg a társaság honlapját, már hiába keresi a budai luxusszállót, helyette egészen másfajta ajánlatot talál.

Néhány hónap múlva, a hozamfizetésekkor az is kiderül, melyik szövetkezet kínált pilótajátékot, kicsit később megtudhatjuk, melyiket használták pénzmosásra, s természetesen marad igazi ingatlanbefektetési szövetkezet is – persze nem 23 százalékos éves hozammal.

Kurjongató, íjazó nomád lovasok Ópusztaszeren

Megelevenedett a történelem

A lovasok voltak a főszereplők a Hunniálison.

Fotó: Karnok Csaba

Ezer évvel ezelőtti, honfoglalás kori időszak elevenedett meg szombaton Ópusztaszeren, a Nemzeti Történeti Emlékparkban, ahol a hetedik alkalommal rendezték meg a Hunniálison.

Íjászok, lovasok, birkózók, jószágok népesítették be az Ópusztaszeri Nemzeti Történeti Emlékparkot a hét végén, szombaton. Idén hetedik alkalommal rendezték meg a Hunniálison, amely a látogatók szórakoztatása mellett egyben tiszteltetés is a honfoglaló ősök előtt.

Az események három helyszínen zajlottak, a díszteren, a nomád faluban és a lovaspályán. A Hunniális ünnepélyes megnyitójára a zászlódszobába öltöztetett díszterre 10 órakor érkeztek a vágató lovasok. A köszöntő után gólyalásos vezették a látogatókat a jurtákkal körbevett nomád faluba.

A nomád faluban, a jurtákban más-más ősi mesterség rejtelmeibe avatták be az érdeklődőket a korabeli ruhába öltözött szakemberek. Az egyikben például a honfoglalás kori fegyverekről beszélt egy fiatalember, míg másutt a nemezelés, vesszőfonás, gyapjúszövés, lószőrfonás titkait lehetett elsajátítani.

A jurtákkal körülvett téren a gó-

lyalásosok felszólítására bárki próbára tehetette íjász és kopjajátási képességeit. – Jobb, avagy bal kézzel ragadjuk meg a fegyvert a közepe tájának biztosan, majd hajtsuk el! – tanácsolta a gólyalásos. Az egyik szőke kislány határozottan megmarkolta a nála jóval nagyobb kopját, majd többszöri próbálkozásra, és a célhoz egyre közelebb lépve, végül sikerült a fegyvert beleállítania a céltáblába.

A közeli lovaspályán, amit ez alkalommal harcművésznek használtak, lovasscsapat tartott bemutatót eleink harci tudásáról, fegyverhasználatáról. A szédítő iramban vágatózó, kurjongató, íjazó nomád lovasok mellett pedig békésen legelészett Szeri Buda, az emlékpark kétpúpú tevéje, a látogatók egyik nagy kedvence.

Akik a látványos programok láttán megéheztek, megkóstolhatták a nomád, honfoglalás korabeli ételeket. Azok, akik „modernebb” ízekre vágytak, a látványkonyhában készülő kappanmellből, szegedi gulyásból, pontyhalászléből és vegyes rétesből fogyaszthattak.

A rendezvény csúcspontja a kora délutáni szeri haditorna volt, amelynek legügyesebb, legbátrabb résztvevője a Szeri bajnoka címmel térhetett haza.

A. T. J.